

Hoor- en adviescommissie provincie Noord-Holland
Uitgesproken op de Hoorzitting: 10 januari 2008 om 10.00 uur.
Onderwerp: Beslissing GS van 31 juli 2007 vaststelling hogere geluidswaarden

Pleitnota

inzake

bezwaarschriften van de Vereniging
Marinehospitaalterrein en 20 anderen.

Inleiding

Als inleiding op onze toelichting, die ik hier uitspreek namens 20 indieners van bezwaarschriften en de Vereniging Marinehospitaal terrein vraag ik u zich in de volgende niet geheel ondenkbare situatie te verplaatsen, waarbij de hier in geding zijnde jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak ook onjuist wordt toegepast:

:

Een projectontwikkelaar vraagt vergunning aan bij de gemeente Haarlemmermeer voor de bouw van een wolkenkrabber met 150 verdiepingen vlak naast de aanvliegeroute van de Kaagbaan bij Schiphol. Hij levert er een keurig akoestisch rapport bij, waaruit blijkt dat de voorkeurswaarde geluid vanwege de snelweg A4 overschreden wordt en verzoekt Gedeputeerde Staten van Noord-Holland vaststelling van een hogere grenswaarde. Evident is dat het bouwplan in strijd is met het ter plaatse geldende bestemmingsplan en alle luchtverkeerswetgeving die er in Nederland bestaat. Levensgevaarlijk zo'n torenflat bij een landingsbaan. President-directeur van Schiphol de heer Cerfontaine dient dan ook onmiddellijk een zienswijze in bij de gemeente, die alle bezwaren van Schiphol echter afwimpelt met de stelling dat het qua Wet geluidhinder allemaal dik in orde is en dat de gemeente met toepassing van artikel 19 WRO graag meewerkt aan de bouw van de wolkenkrabber. GS stellen de hogere geluidswaarde vast, sturen in die procedure gelukkig wel een kopie van het besluit naar de indieners van een zienswijze en de heer Cerfontaine dient daarop direct een bezwaarschrift in bij de provincie. De secretaris van de Hoor- en adviescommissie belt hem op en vraagt hem op de man af of hij de toekomstige eigenaar of huurder is van de wolkenkrabber. Verbijsterd vraagt de heer Cerfontaine hoe zij daarbij komt, omdat hij immers tegen die wolkenkrabber is en prachtig woont in Blaricum. "nee dus", is het antwoord. Binnen twee werkdagen ontvangt Schiphol van de provincie een keurige brief. Schiphol is kennelijk niet-ontvankelijk in de bezwaren omdat u niet de toekomstige eigenaar of huurder bent van de wolkenkrabber. De Telegraaf kopt de volgende dag: "GS van Noord-Holland verliezen hun verstand." In de Tweede Kamer worden er schriftelijke vragen gesteld aan de Minister van Verkeer en Waterstaat: "Is de Minister met vragensteller van mening dat het als het toppunt van verkokering van het openbaar bestuur beschouwd moet worden dat hogere grenswaarden geluid worden vastgesteld voor een gebouw dat nimmer gebouwd zal mogen worden?"

Dit nu is wat er ongeveer ook gebeurt in de procedure waar we het thans in deze hoorzitting over hebben, inclusief de bizarre vaststelling dat de Vereniging Marinehospitaal terrein niet beschouwd kan worden als de toekomstige eigenaar of huurder van de nog te bouwen woningen op dat terrein.

Voor de rest van mijn betoog zal ik verder de indeling van het verweerschrift volgen en daarop reageren.

1. Termijn van indiening bezwaarschrift

Per abuis hebben GS nagelaten hun hier aan de orde zijnde bestreden besluit van 31 juli 2007 aan de indieners van een zienswijze te verzenden. Het bestuur van de Vereniging Marinehospitaal is in oktober 2007 tot deze ontdekking gekomen toen een beslissing van GS nog steeds niet was ontvangen. Hierop heeft de heer Uittenbogaart, voorzitter van de vereniging, maar ook als privépersoon indiener van een zienswijze, direct op nader aan te voeren gronden als privépersoon een bezwaarschrift ingediend. Tevens is de provincie verzocht om alle overige indieners van een zienswijze, waaronder de Vereniging Marinehospitaalterrein, alsnog het besluit van 31 juli 2007 toe te zenden en hen een termijn te geven voor het alsnog indienen van een bezwaarschrift. Bij brief van 16 oktober 2007 hebben GS vervolgens aan dat verzoek voldaan, het besluit aan de indieners van een zienswijze toegezonden en een termijn gegeven van zes weken om een bezwaarschrift in te dienen. De Vereniging Marinehospitaalterrein en 20 anderen hebben een bezwaarschrift binnen deze termijn ingediend.

Tot onze niet geringe verbazing lezen we nu in het verweerschrift van GS het volgende over deze hiervoor geschetste en in onze ogen volstrekt correcte handelwijze van GS en ik citeer: *“Thans zijn wij van oordeel dat dit onjuist is. Het indienen van een bezwaarschrift dient te geschieden binnen zes weken na de bekendmaking, dat is hier tot en met 13 september 2007. Wij laten het aan uw oordeel over of u reclamanten in weerwil van de termijnoverschrijding ontvankelijk acht. Dit gelet op de onjuiste informatieverstrekking van ons college.”* Einde citaat.

Doelen GS met “onjuiste informatieverstrekking” hier op het niet toesturen van het besluit van 31 juli 2007, dan is geheel onbegrijpelijk waarom de ontvankelijkheid wegens termijnoverschrijding weer ter discussie wordt gesteld. Wat is er dan onjuist?

Doelen GS met “onjuiste informatieverstrekking” op de brief waarbij alsnog een termijn is gegeven, dan moeten GS maar eens uitleggen wat er onjuist is aan die handelwijze.

De Vereniging Marinehospitaalterrein en 20 andere bezwaarmakers gaan er vanuit dat zij op tijd bezwaar hebben gemaakt. Het is onzorgvuldig om een burger alsnog een termijn te geven en daar dan later op terug te komen. Dit klemmt temeer daar de heer Uittenbogaart

tegen zijn niet ontvankelijkverklaring niet in beroep is gegaan omdat er nog 21 andere bezwaarschriften ter inhoudelijke behandeling voorlagen.

2. Geen belanghebbenden

Om te beginnen verwijs ik naar hetgeen de Vereniging Marinehospitaalterrein en 20 anderen in hun bezwaarschriften hebben aangevoerd over de ontvankelijkheid.

Kern van het uitvoerig gemotiveerde betoog is dat volgens de jurisprudentie van de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State de kring van belanghebbenden in een procedure als de onderhavige in beginsel is beperkt tot alleen de (toekomstig) eigenaar etc. van de nog te bouwen woning waarvoor de hogere grenswaarde wordt vastgesteld bij het bestreden besluit. In beginsel, dus uitzonderingen zijn mogelijk en dienen allereerst door GS onderzocht te worden. Van een automatisme (geen toekomstig eigenaar, dus niet ontvankelijk) kan geen sprake zijn en een kennelijke niet ontvankelijkheid zoals is uitgesproken ten aanzien van de heer Uittenbogaart is al helemaal uit den boze.

Tot welke bizarre gevolgen dit door GS wel gehanteerde automatisme leidt, waarbij het lijkt of het denken wordt stopgezet, moge in de eerste plaats blijken uit het feit dat zonder blikken of blozen wordt opgeschreven dat de Vereniging Marinehospitaalterrein geen aspirant eigenaar of huurder is van de woningen die ooit op het Marinehospitaalterrein gebouwd gaan worden.

Hoe stellen GS zich dat voor? Een vereniging, die is opgericht om te voorkomen dat de in het bouwplan gepresenteerde woningen worden gebouwd, als eigenaar of huurder van diezelfde woningen? In de tweede plaats heeft dit ten onrechte toegepaste automatisme al tot gevolg gehad dat de heer Uittenbogaart thuis wordt opgebeld met de vraag of hij toekomstig eigenaar van deze woningen is. Nog voordat hij in de gelegenheid is geweest om de gronden van zijn bezwaarschrift aan te vullen heeft hij al een niet ontvankelijkheidsverklaring in huis.

Voor alle duidelijkheid: de VMHT is voorstander van een snelle bebouwing op het voormalig Marine Hospitaal Terrein. Echter wel binnen de normen van het Bestemmingsplan dat door de Gemeentes Bloemendaal en Haarlem is vastgesteld en door GS is goedgekeurd. Het bouwen binnen de normen van het bestemmingsplan garandeert namelijk een afstemming van de nieuwbouw op de bestaande deels historische bebouwing en het behoud van een aantal belangrijke landschappelijke en cultuurhistorische elementen waaronder meer dan 300 bomen waaronder een aantal monumentale in een zogeheten Springer Tuin. Bovendien laat bijvoorbeeld het bestemmingsplan langs de spoorlijn slechts een gebouw van 3

verdiepingen toe, zodat reflectie van geluid niet of nauwelijks optreedt. Thans is een gebouw van 5 verdiepingen geprojecteerd langs de spoorlijn.

In de derde plaats probeert uw commissie de 20 indieners van een bezwaarschrift middels het invullen van een antwoordstrookje te verleiden om te verklaren dat ze geen toekomstig eigenaar zijn van de woningen. Terecht hebben al de indieners van een bezwaarschrift geweigerd om hieraan mee te doen.

Wij vragen ons of waarom niemand op het idee is gekomen dat je een dergelijke vraag niet kunt stellen aan een vereniging en aan mensen die zich met hand en tand verzetten tegen de komst van 5 enorme appartementsgebouwen in hun directe woonomgeving? Is er nu niemand op het idee gekomen dat nog niemand in staat is om schriftelijk aan te tonen dat hij toekomstig eigenaar is van die woningen. De verkoop van deze woningen is nog niet gestart en als het aan bezwaarmakers ligt zal de verkoop van deze woningen ook niet starten. Is er nu niemand op het idee gekomen dat “in beginsel” ook echt “in beginsel” betekent? Als de Afdeling Bestuursrechtspraak had willen uitspreken dat zonder uitzondering alleen toekomstige eigenaren en huurders als belanghebbenden zouden moeten kunnen worden aangemerkt dan had de Afdeling dat wel overwogen door bijvoorbeeld het woord “uitsluitend” te bezigen of “in beginsel” weg te laten.

Nu het bestreden besluit een onmisbare voorwaarde is om te komen tot de realisering van de door bezwaarmakers bestreden bouwplannen zijn bezwaarmakers om die reden al rechtstreeks in hun belang getroffen door het bestreden besluit. Zonder het besluit tot vaststelling van een hogere geluidswaarde geen bouw van deze woningen op het voormalige Marinehospitaal terrein. Daarbij is tevens van belang dat er voor de bezwaarmakers als omwonenden van het terrein nadelige gevolgen wat betreft de hoeveelheid geluid in hun woonomgeving voortvloeien, uit het verhogen van de toegestane geluidswaarde zonder de bron van het geluid aan te pakken én uit de reflectie van het geluid richting hun woningen ten gevolge van de plaatsing van gebouwen die evident in strijd is met het ter plaatse geldende bestemmingsplan en volgens de plannen aldaar geplaatst zouden gaan worden.

GS zullen dus zelfstandig, los van de vraag of er sprake is van een toekomstig eigenaar, moeten onderzoeken of bezwaarmakers/omwonenden als belanghebbenden zijn aan te merken. Dit geldt ook voor de Vereniging Marinehospitaal terrein als bezwaarmaker.

3. Het verweerschrift onder 3 t/m 9

Kort nog enkele opmerkingen over de rest van het verweerschrift, de bezwaarschriften van de vereniging en 20 anderen, en de zaak ten gronde. Ik volg het verweerschrift.

Ad 3: Uitspraak van de Afdeling

Ik citeer. "Van een onderzoek naar omstandigheden die in die zaak aanleiding zijn voor een uitzondering blijkt niets uit die uitspraak." (Einde citaat). Dat is een misvatting. Als het volgens de Afdeling klaar was met de vaststelling dat appellant geen toekomstig eigenaar is, dan had de Afdeling dat ook opgeschreven. Nee, de Afdeling overweegt uitgebreid naar aanleiding van de stellingen van appellant waarom hij desondanks, ook als niet toekomstig eigenaar, wel ontvankelijk is. En als de Afdeling overweegt heeft de Afdeling dat ook onderzocht. En dat zouden GS ook moeten doen.

Ik citeer. "Er is geen sprake van dat wij de kring van beroepsgerechtigden naar eigen believe beperken." Einde citaat. Dat hebben bezwaarmakers ook niet gesteld. Zij hebben gesteld dat het beperken van de belanghebbenden tot uitsluitend de toekomstige eigenaar in strijd is met de Algemene wet bestuursrecht, het EVRM en andere internationale verdragen, die een zorgvuldige rechtsbescherming tegenover de overheid garanderen. Door de onjuiste interpretatie door GS van de Afdelingsjurisprudentie creëren zij een vrij speelveld voor de overheid: de toekomstige bewoners bestaan immers nog niet. En anderen die rechtstreeks door het besluit in hun belang getroffen worden, ontvangen van GS een niet-ontvankelijkheidsverklaring. Dat kan niet de bedoeling zijn en is in strijd met genoemde wet en internationale regelingen.

Ad 6: Reflectie

Bezwaarmakers bestrijden dat de gevolgen voor hun woningen zo beperkt zullen zijn als GS willen doen geloven. Evenzo bestrijden zij dat een en ander correct is onderzocht. Een dergelijk onderzoek is namelijk slechts mogelijk indien de nieuwbouw er staat dan wel indien deze in een laboratoriumsituatie wordt nagebouwd. Bezwaarmakers stellen dat nu niet te meten is wat de gevolgen zijn qua reflectiegeluid in de achtertuinen van de bezwaarmakers wonende aan de Ernst Casimirlaan als daar onverhoopt straks –in strijd met het bestemmingsplan- een gebouw van 5 verdiepingen over een lengte van 100 meter staat dat ook expliciet bedoeld is als geluidsscherm voor de rest van het terrein. Een tegenrapport kunnen zij derhalve niet overleggen.

Ad 7: Geen eigen onderzoek

Ik volsta met te verwijzen naar de in de bezwaarschriften opgesomde gebreken in de gemeentelijke weerlegging.

Ad 8: Rapport BAM en gemeentelijke verkeerscijfers.

Ook op dit punt volsta ik met te wijzen op de in de bezwaarschriften geconstateerde gebreken in dit rapport en stelt vast dat geen mens in staat is om te kunnen beoordelen hoeveel auto's er in 2016 over de Zijlweg en de Bloemendaalseweg rijden.

4. Conclusie

De Vereniging Marinehospitaalterrein en 20 anderen zijn ontvankelijk in hun bezwaren en deze bezwaren zijn zodanig dat er reden is de gevraagde ontheffing alsnog af te wijzen.